WAAK OP, GIJ LUIT EN HARP!
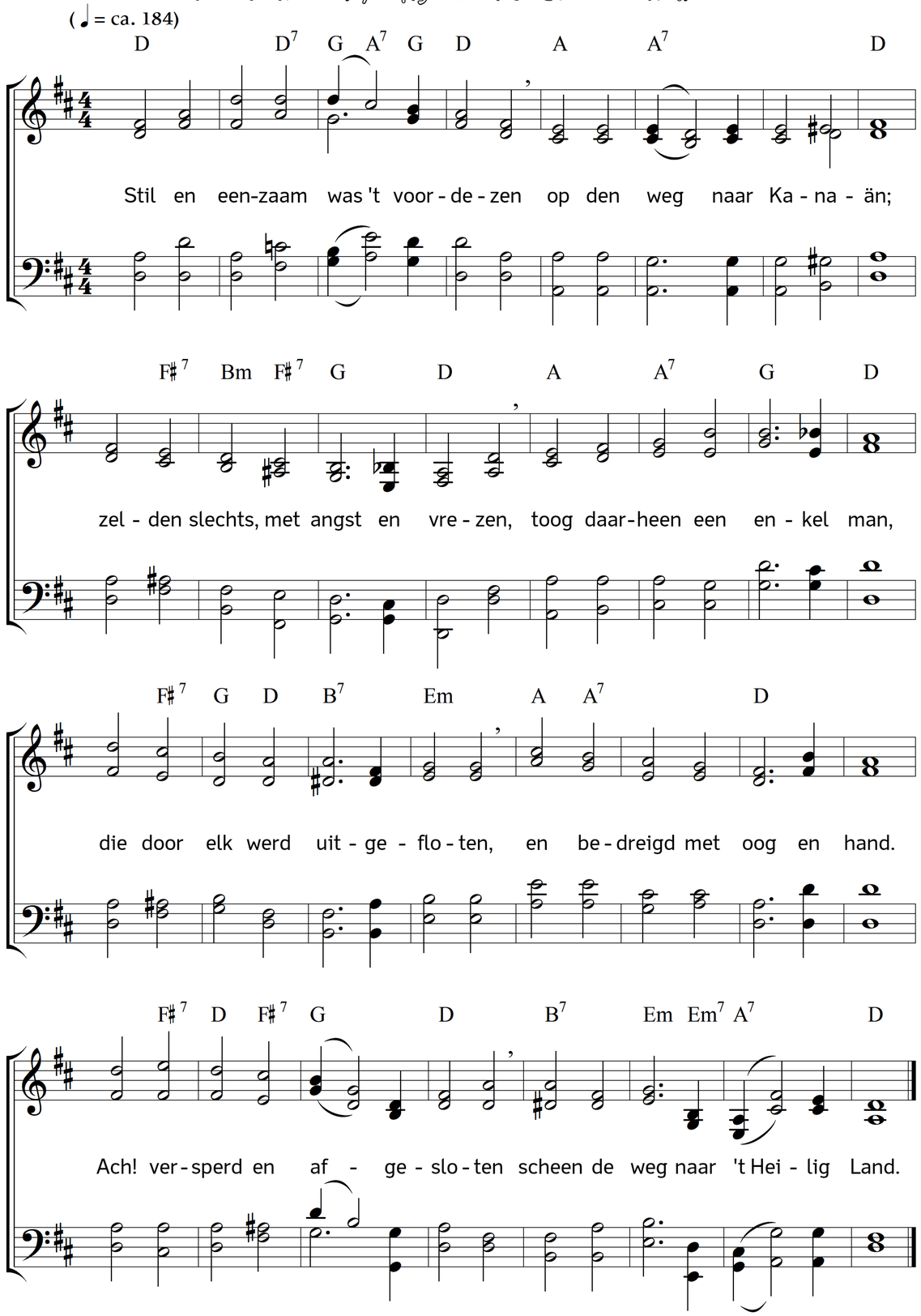
2. Wel vergaten Sions vromen
nimmer hun geliefde stad,
maar aan Babels waterstromen
weenden ze om hun vroegren schat.
Aan de sombre wilgen hingen
zij hun' harp, en speelden niet:
wie kon onder vreemden zingen
Sions Godgewijde lied?

3. Met het hoofd terneergebogen,
't hart vervuld van bittren rouw,
en met tranen in hunne ogen,
spraken ze over 't Godsgebouw,
dat op schandelijke wijze
door de heidnen werd vertreên ...
totdat God, Zijn' naam ten prijze,
uitkomst gaf na bang geween.

4. Van de bergen daalden neder
vrede-boden in het dal.
Overal keert leven weder
en rijst vrolijk lofgeschal.
Dor- en doodsheid zijn verdwenen:
't volk des Heren, vrij gekocht,
trekt met vreugd naar Sion henen,
en voert mee, wie weiflen mocht.

5. Ja, Jehova heeft gesproken!
Door Zijn alvermogend woord
zijn de boeien ons verbroken:
wij verlaten 't ballings-oord.
Na zoveel beproevings-jaren
is het God, die hulpe biedt:
grijpt de harpen, spant de snaren!
Juicht en zingt een vreugdelied!

6. God, mijn Schepper en mijn Vader,
mijn Verlosser en mijn Heer!
Luit en harp klinkt nu te gader
Uwen heilgen Naam ter eer!
Laat ook mij Uw grootheid zingen
en aan Uwe trouwe hand
vrolijk zingend voorwaarts dringen
naar mijn dierbaar Vaderland!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/1467/